

228

USTAWA

z dnia 18 czerwca 1959 r.

o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej.

Art. 1. § 1. Kto kradnie, przywłaszcza sobie, wyłudza lub w jakikolwiek inny sposób zagarnia mienie społeczne, podlega karze więzienia do lat 5 i karze grzywny.

§ 2. Jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 300 złotych, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary pozbawienia wolności.

Art. 2. § 1. Kto zagarnia mienie społeczne, nad którym sprawuje zarząd albo za którego ochronę, przechowanie lub zabezpieczenie jest odpowiedzialny w związku z zajmowanym stanowiskiem albo sprawowaną funkcją, podlega karze więzienia od lat 2* do lat 10 i karze grzywny.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto zagarnia mienie społeczne:

- a) działając w zorganizowanej grupie przestępczej lub
- b) dokonując kradzieży z włamaniem.

§ 3. Jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 2.000 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia poniżej lat 2 i karę grzywny.

Art. 3. § 1. Kto zagarnia mienie społeczne używając przemocy albo grożąc użyciem natychmiastowego gwałtu na osobie, albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 i karze grzywny.

§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 posługuje się bronią lub innym niebezpiecznym narzędziem, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 i karze grzywny lub karze więzienia dożywotniego i karze grzywny albo karze śmierci.

Art. 4. § 1. Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje mienie społeczne wiedząc, że zostało uzyskane przez zagarnięcie, albo pomaga do jego zbycia lub ukrycia, podlega karze więzienia do lat 5 i karze grzywny.

§ 2. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstwa określonego w § 1 stałe źródło dochodu albo jeżeli dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do mienia społecznego, którego wartość wynosi ponad 50.000 złotych, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 i karze grzywny nie niższej niż 30.000 złotych.

Art. 5. § 1. Kto w celu zagarnięcia dokonuje wycięcia drzewa w lesie, stanowiącym mienie społeczne, albo kto w jakimkolwiek sposób zagarnia z lasu, stanowiącego mienie społeczne, drzewo wyrąbane lub powalone, podlega odpowiedzialności karnej według przepisów niniejszej ustawy.

§ 2. Odpowiedzialności karnej według przepisów niniejszej ustawy podlega również, kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje drzewo zagarnięte z lasu, stanowiącego mienie społeczne, wiedząc, że zostało zagarnięte, albo pomaga do zbycia lub ukrycia takiego drzewa.

§ 3. Jeżeli z czynu określonego w § 1 lub w § 2 wynika szkoda nie przekraczająca 60 zł, a sprawca nie był jeszcze karany za podobne przestępstwo, podlega karze grzywny do 3.000 złotych. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 4. W razie skazania za czyn określony w § 1 lub 3 orzeka się obowiązek zwrotu podwójnej wartości zagarniętego drzewa.

Art. 6. Kto, będąc już skazany za zagarnięcie mienia społecznego lub indywidualnego w ciągu 5 lat po odbyciu kary, w całości lub przynajmniej w trzeciej części, a jeżeli kary nie odbył nawet w tej części lub w ogóle jej nie odbywał — w ciągu 5 lat od dnia prawomocnego skazania dopuszcza się przestępstwa:

- a) określonego w art. 1 § 1 — podlega karze więzienia od roku do lat 10 i karze grzywny; jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 300 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia do lat 3 i karę grzywny;
- b) określonego w art. 2 § 1 i 2 — podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 i karze grzywny; jeżeli wartość zagarniętego mienia nie przekracza 2.000 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia do lat 5 i karę grzywny.

Art. 7. § 1. Kto, będąc już skazany za podobne przestępstwo, dopuszcza się czynu określonego w art. 4 § 1 w ciągu 5 lat po odbyciu kary w całości lub przynajmniej w trzeciej części, a jeżeli kary nie odbył nawet w tej części lub w ogóle jej nie odbywał — w ciągu pięciu lat od dnia prawomocnego skazania, podlega karze więzienia na czas od lat 2 do lat 10 i karze grzywny; jeżeli wartość przedmiotu przestępstwa nie przekracza 300 złotych, sąd może wymierzyć karę więzienia do lat 5 i karę grzywny.

§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do mienia społecznego, którego wartość wynosi ponad 50.000 złotych — podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 i karze grzywny nie niższej niż 30.000 złotych.

Art. 8. W sprawach o przestępstwa określone w niniejszej ustawie nie stosuje się warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, chyba że sąd ze względu na wyjątkowe okoliczności danego przypadku uzna zawieszenie wykonania kary za celowe. W takim jednak przypadku sąd może zawiesić wykonanie kary tylko wtedy, gdy szkoda zrzędzona przestępstwem została w całości pokryta.

Art. 9. Tracą moc dekrety:

- 1) z dnia 4 marca 1953 roku o wzmożeniu ochrony własności społecznej (Dz. U. Nr 17, poz. 68),
- 2) z dnia 4 marca 1953 roku o ochronie własności społecznej przed drobnymi kradzieżami (Dz. U. Nr 17, poz. 69),
- 3) z dnia 23 grudnia 1954 roku o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej (Dz. U. Nr 57, poz. 283).

Art. 10. W art. 25 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. z 1957 r. Nr 36, poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 4 wyrazy „nieznaczna szkoda” zastępuje się wyrazami „szkoda nie przekraczająca 60 zł” oraz skreśla się wyrazy „karze pracy poprawczej do 3 miesięcy lub”;

- 2) skreśla się ust. 5;
- 3) dotychczasowy ust. 6 otrzymuje numerację 5, a zawarte w nim wyrazy „art. 3 dekretu z dnia 23 grudnia 1954 r. o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej (Dz. U. Nr 57, poz. 283)” zastępuje się wyrazami

mi „przepisów ustawy o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej.”

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

229

USTAWA

z dnia 18 czerwca 1959 r.

o zmianie przepisów postępowania karnego.

Art. 1. W kodeksie postępowania karnego wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 51 § 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
„c) obejmowanie i odstępowanie na rozprawie od oskarżenia w myśl art. 65;”;
- 2) w art. 51 § 2 dotychczasową lit. c) oznacza się jako literę d), a dotychczasową lit. d) jako lit. e);
- 3) w art. 58 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W sprawach, w których jako pokrzywdzony występuje Skarb Państwa lub jednostka gospodarki uspołecznionej, prawa pokrzywdzonego przysługują również organom inspekcji i kontroli państwowej, które ujawniły przestępstwo lub spowodowały wszczęcie postępowania karnego.”;
- 4) w art. 105 wyrazy: „do 750 złotych” zastępuje się wyrazami: „od 100 do 2000 złotych”;
- 5) w art. 106 wyrazy: „do 1500 złotych” zastępuje się wyrazami: „od 100 do 3000 złotych”;
- 6) w art. 152 dodaje się nowe §§ 3 i 4 w brzmieniu:
„§ 3. Tymczasowe aresztowanie stosuje się w razie wydania w pierwszej instancji wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności powyżej 2 lat.
§ 4. Sąd może w wypadku określonym w § 3 odstąpić od stosowania tymczasowego aresztowania jedynie wówczas, gdy ze względu na szczególne okoliczności sprawy zastosowanie tymczasowego aresztowania uzna za niewskazane.”;
- 7) w art. 235 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Prokurator może powierzyć prowadzenie śledztwa także Milicji Obywatelskiej, jednakże w tym wypadku czynności przewidziane w art. 236 § 1, 237, 238, 244, 245¹, 245² § 1 dokonywa prokurator albo na jego zlecenie referendarz śledczy lub asesor prokuratury.”;
- 8) w art. 237 dodaje się nowe §§ 4 i 5 w brzmieniu:
„§ 4. W przypadkach nie cierpiących zwłoki, w szczególności gdy zwłoka mogłaby spowodować zatarcie śladów przestępstwa, a zachodzą warunki niezbędne do sporządzenia postanowienia o przedstawieniu zarzutów określonej osobie, Milicja Obywatelska może w toku śledztwa prowadzonego w myśl art. 235 § 2 przesłuchać tę osobę w charakterze podejrzanego, jeszcze przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów.

§ 5. W wypadku przewidzianym w § 4 prokurator najdalej w ciągu dni trzech od daty przesłuchania podejrzanego przez Milicję Obywatelską wydaje postanowienie w przedmiocie przedstawienia zarzutów.”;

9) w art. 244 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli nie zajdzie potrzeba uzupełnienia śledztwa, prowadzący je wydaje postanowienie o zamknięciu śledztwa i ogłasza to postanowienie lub doręcza jego odpis podejrzanemu, po czym sporządza akt oskarżenia.”;

10) art. 245³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 245³. § 1. Śledztwo umorzone może być na nowo podjęte, jeśli nie będzie się toczyć przeciwko osobie, której w poprzednim postępowaniu przedstawiono zarzuty.

§ 2. Prowadzący śledztwo lub Milicja Obywatelska może dokonać odpowiednich czynności śledczych, jeżeli dla wydania postanowienia o podjęciu śledztwa zachodzi potrzeba sprawdzenia okoliczności faktycznych.

§ 3. Postanowienie o podjęciu na nowo śledztwa wydaje prokurator, który poprzednio śledztwo prowadził lub nadzorował.”;

11) po art. 245³ dodaje się nowy art. 245^{3a} w brzmieniu:

„Art. 245^{3a}. § 1. W stosunku do osoby, której przedstawiono zarzuty w toku śledztwa prawomocnie umorzonego, nastąpić może tylko wznowienie śledztwa. Wznowienie umorzonego śledztwa może nastąpić tylko w razie ujawnienia nowych istotnych okoliczności, nie znanych w poprzednim postępowaniu. Łączny czas pozbawienia podejrzanego wolności nie może jednak przekraczać okresów wskazanych w art. 158.

§ 2. Przepis art. 245³ § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Postanowienie o wznowieniu śledztwa wydaje prokurator nadrzędny nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym śledztwo.”;

12) w art. 245¹¹ dodaje się nowy § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli dochodzenie nie mogło być ukończony w ciągu trzech miesięcy, należy w tej sprawie wszczęć śledztwo.”;

13) po art. 245¹⁷ dodaje się nowy art. 245¹⁸ w brzmieniu:

„Art. 245¹⁸. W ciągu sześciu miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu śledztwa